

Modlitba

Sima Martausová

Aj mne sa občas rozplynú
obrazy do blízka,
hľadám jedinú
pravdu javiska.

Aj mne sa občas vytratí
úsmev ako duch,
no keď sa k nebu obrátim,
dýcham nielen vzduch.

Nie som iná ako vy,
keď dospievam, chcem ísť spať,
občas tiež sahám v okolí,
no túžim sa ich vzdať.

Som to ja,
keď raz bude tma,
svetlá, á,á,á, nezradia á,á,á,
kto som ja,
ozajstná,
svetlá, á,á,á,
nezradia,
kto som ja.

Aj mne sa občas podarí
zmýliť si vzduch a zem,
od zimy až do jari
po vlastných svetoch lyžujem.

Aj mne občas prihorí,
keď varím nebesám
a tiež po nočných oslavách
ráno v zrkadle ľaknem sa.

No som to ja,
keď raz bude tma
svetlá, á,á,á, nezradia,
kto som ja,
ozajstná,
svetlá, á,á,á,
nezradia.

Najväčšia bolesť je,
keď pocity svoje
popieraš,
každý má svoje ja
a nejde sa ho vzdať,
každý má svoje ja,
za ktorým musí stáť